

De l'Skrik a la screen : com circulen les imatges

Publicat per [Interacció](#) [1] el 01/06/2018 - 12:06 | Última modificació: 30/03/2026 - 16:10

Et lleves i quan puges la persiana t'adones que fa un magnífic dia de primavera. Estàs de bon humor perquè és divendres i ja s'acosta el cap de setmana. Mires el mòbil i... horror, avui és dilluns! Quina cara posaries si et passés això?

Segurament, aquesta:

Tots hem fet servir alguna vegada l'emoji de la cara que crida. És una expressió immediata, reconeixible, que condensa una emoció intensa en una imatge simple.

El que sovint passa desapercebut és el seu origen. Aquesta imatge remet directament a *El crit* d'Edvard Munch, una de les icones més conegudes de la història de l'art. Explica el pintor noruec que un dia passejant amb dos amics a l'hora de la posta del crepuscle va sentir "*an infinite scream passing through nature*". D'aquí sorgeix la tela.

El recorregut d'aquesta imatge és revelador. De pintura expressionista a finals del segle XIX a referent del pop art, reinterpretada per artistes com Andy Warhol, i posteriorment absorbida per la cultura de masses.

Avui, aquesta mateixa imatge circula en forma de mems, emojis o referències en productes culturals diversos. Apareix en el cinema, en sèries, en publicitat o en continguts digitals generats pels usuaris.

- La mítica màscara de la saga de pel·lícules de terror [Scream](#) [2]:

- El cartell publicitari de [Sol a casa](#) [3] :

?

- No pot faltar [Homer Simpson](#) [4]:

- I és que el quadre [apareix](#) [5] en els racons més inesperats:

- Fins i tot li han dedicat un curtmetratge a ritme de [Pink Floyd](#) [6]:

Aquest procés no és només una anècdota. Mostra com les imatges es desplacen, es simplifiquen i es resignifiquen. El significat original es transforma, però la capacitat expressiva es manté. La cultura digital accelera aquest moviment. Les imatges es reproduïxen, es modifiquen i es redistribueixen constantment. El mem es converteix en una forma de creació col·lectiva que reutilitza referents previs.

En aquest context, la distància entre alta cultura i cultura popular es difumina. Les obres ja no circulen només en museus o llibres d'art, sinó en pantalles, xarxes i dispositius quotidians. Aquesta circulació té implicacions. D'una banda, amplia l'abast de les imatges i les fa accessibles a nous públics. De l'altra, en modifica el sentit i el context.

Que *El crit* hagi esdevingut un emoji no és una banalització. És una transformació del seu ús.

Bon cap de setmana! Ens veiem dilluns!

Categories: Article

Categories: Articles i anàlisi

Etiquetes: cultura digital

Etiquetes: arts i creació

Etiquetes: públics de la cultura

Etiquetes: pensament cultural

- [7]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2018/lskrik-screen>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] [https://en.wikipedia.org/wiki/Scream_\(1996_film\)](https://en.wikipedia.org/wiki/Scream_(1996_film))

[3] https://ca.wikipedia.org/wiki/Sol_a_casa

[4] https://en.wikipedia.org/wiki/Homer_Simpson

[5] <https://en.wikipedia.org/wiki/Pareidolia>

[6] https://www.youtube.com/watch?v=T13se_2A7c8

[7] <https://interaccio.diba.cat/node/7619>